

בש"פ 4748/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4748/21

לפני: כבוד השופט ד' מינץ

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופטת מ' גרינברג) בע"ח
31580-06-21 מיום 1.7.2021

בשם המבקש: עו"ד זוהר ברזילי

החלטה

לפני בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' גרינברג) בע"ח
31580-06-21 מיום 1.7.2021.

1. בשנת 2020 הוגש נגד המבקש בבית משפט השלום ברחובות כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירות אלימות כלפי אשתו (כיום גרושתו; להלן: המתלוננת), לאורך השנים 2012-2014. המבקש הכחיש את המיוחס לו וטען כי המתלוננת סובלת מבעיות נפשיות והגישה נגדו תלונת שווא. לבקשת המשטרה, הוצא צו שיפוטי להמצאת כלל חומרי התיק הרפואי של המתלוננת. עקב שגגה, כלל החומרים שהועברו למשטרה נמסרו לידי בא-כוח המבקש, מבלי שנבדק אם מדובר בחומר חקירה ואם חל על המסמכים חיסיון. לאחר שהתבררה התקלה, ולאחר דין ודברים בין בא-כוח המבקש לבין המשיבה, מיונו החומרים והועברו לידי בא-כוח המבקש רק המסמכים אשר נמצא על ידי המשיבה כי הם מהווים חומר חקירה.

2. בא-כוח המבקש הגיש לבית משפט השלום בקשה לפי סעיפים 74(א) ו-108 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח

עמוד 1

[משולב], התשמ"ב-1982(להלן:החוק), במסגרתה ביקש לקבל לעיונו מסמכים נוספים הנוגעים למצבה הנפשי של המתלוננת, חלקם חומרים המצויים בידי המשיבה וחלקם מצויים בידי צדדים שלישיים. כמו כן, התבקש עיון במידע נוסף על אודות המתלוננת, ובפרט מידע המצוי ברשתות חברתיות ובהתכתבויות בדואר אלקטרוני.

3. ביום 14.6.2021 ניתנה החלטת בית משפט השלום במסגרתה הורה על העברת מסמכים נוספים שנמצא כי הם מהווים חומר חקירה מובהק, לידי בא-כוח המבקש. ביחס ליתר המסמכים שהתבקשה העברתם לפי סעיף 74 לחוק, נקבע שאין בהם כל רלוונטיות לכתב האישום או לטענות המבקש. חלקם נוגעים לאירועים ישנים מעברה של המתלוננת, חלקם חוסים תחת חיסיון מטופל-מטפל וחלקם אף פוגעים בזכותם לפרטיות של צדדים שלישיים. כמו כן, נדחתה הבקשה לפי סעיף 108 לחוק, ונקבע כי אין מקום בעת הזו להרחיב את היקף העיון במסמכים הנוגעים למצבה הנפשי של המתלוננת ולטיפול שנזקקה לו שאינם מצויים בידי המשיבה ושאין קשורים במישרין או בעקיפין לכתב האישום. אם כי אפשר שיהיה מקום להידרש לכך בהמשך בשנית.

4. על החלטת בית משפט השלום הגיש המבקש ערר לבית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי, לאחר שערך בדיקה פרטנית של כלל מסמכי התיק הרפואי, קבע כי לא נפלה שגגה בהחלטת בית משפט השלום אשר בחן בחינה מדוקדקת את כל המסמכים והוציא תחת ידיו החלטה יסודית ומאוזנת. לצד זאת, קבע בית המשפט כי יש להעביר לידי בא-כוח העורר מספר מסמכים נוספים.

5. מכאן הבקשה שלפני. המבקש טוען כי מקרה זה מעורר שאלה עקרונית חשובה ביותר, בנסיבות חריגות שבהן כלל החומרים הועברו זה מכבר בעבר לידי ההגנה, גם אם בשגגה. נסיבות אלו, כמו גם העובדה שבית משפט קמא לא נתן דעתו לחשיבות המסמכים, מצדיקות מתן רשות ערעור על ההחלטה לפי סעיף 74(א) לחוק. לטענתו, אי מסירת כל החומר המבוקש עולה כדי עיוות דין חמור.

6. דין הבקשה להידחות. סעיף 74(ה) לחוק קובע כי "על החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתן לערור לפני בית משפט שלערוור שידון בערר בשופט אחד...". משמעות הדבר היא כי לא ניתן להגיש ערר שני על החלטות בעניין עיון בחומרי חקירה, בין בזכות ובין ברשות (בש"פ 453/20 צפירוב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.1.2020); בש"פ 3426/21 קאשי נ' מדינת ישראל(26.5.2021)). הרבה למעלה מן הצורך, אציין שהתרשמתי כי בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי בחנו בקפידה את חומרי החקירה ואת בקשות המבקש, ואין בתקלה שאירעה בתחילת הדרך על ידי המשטרה כדי להשפיע על תוצאות הליכי גילוי חומרי החקירה הנוכחיים.

הבקשה נדחת.

ניתנה היום, כ"ח בתמוז התשפ"א (8.7.2021).

ש ו פ ט